

803

Maria snart er det forår

1. Maria snart er det forår
det tøver i buske og træer
i havens krukker med liljer
der venter på mildere vejr
og spurve pusler i hækken
med første kuld unger på vej
Maria naturen venter
den venter og tier med dig
2. Maria mennesker længes
på kryds og på tværs og på skrå
mod sol og haver med stier
som man kan forelske sig på
og børn der trives og aldrig
skal mangle det daglige brød
Maria! et sted at leve
og dø en almindelig død
3. Maria Herren er med dig
han blir til den yderste dag
når tvivlen lurker ved døren
og englen er fløjet herfra
han er der hver gang du ængstes
og beder for dem du har kær
han venter belyst af mørket
og våger og er dig nær
4. Maria himlens veninde
dit forår er brusende hvidt
en solsort synger mod solen
på naboens gule stakit
og barnet under dit hjerte
er fyldt af Guds hellige ånd –
det største og alt det mindste
forenet til ét i hans hånd.

Lisbeth Smedegaard Andersen, 2014
Melodi: Birgitte Buur
© Lisbeth Smedegaard Andersen og
Salmedatabasen.dk

Denne salme er både en forårssalme og en bebudelsessalme skrevet over beretningen i Lukasevangeliet kapitel 1, 26-38. Den nye Bibeloversættelse 2020 er en god anledning til at læse den gamle beretning om englen Gabriel, der besøger Maria i Nazareth og fortæller hende, at Gud har udvalgt hende til at føde Jesus. Lisbeth Smedegaard Andersen skrev i 2009 en bog om Mariabilledets historie i kunst og litteratur (bogen kan virkelig anbefales), og i salmen her skal man faktisk forestille sig, at man træder ind i et billede, hvor Maria sidder i en italiensk inspireret have og englen bringer hende budskab. For os protestanter er Maria ikke en helgen. Lisbeth Smedegaard Andersen kalder hende "himlens veninde". Blomster og fugle omkring hende symboliserer det nye liv, Guds nye begyndelse med mennesker. Det kunne lige så godt være en dansk have. I strofe 4 munder salmen ud i altings glæde over, at hun har sagt ja. De sidste linjer fortæller, at barnet under hendes hjerte er både menneske og Gud. Liljerne i strofe 1 er klassisk uskyldssymbol.

Sognepræst Lone Vesterdal